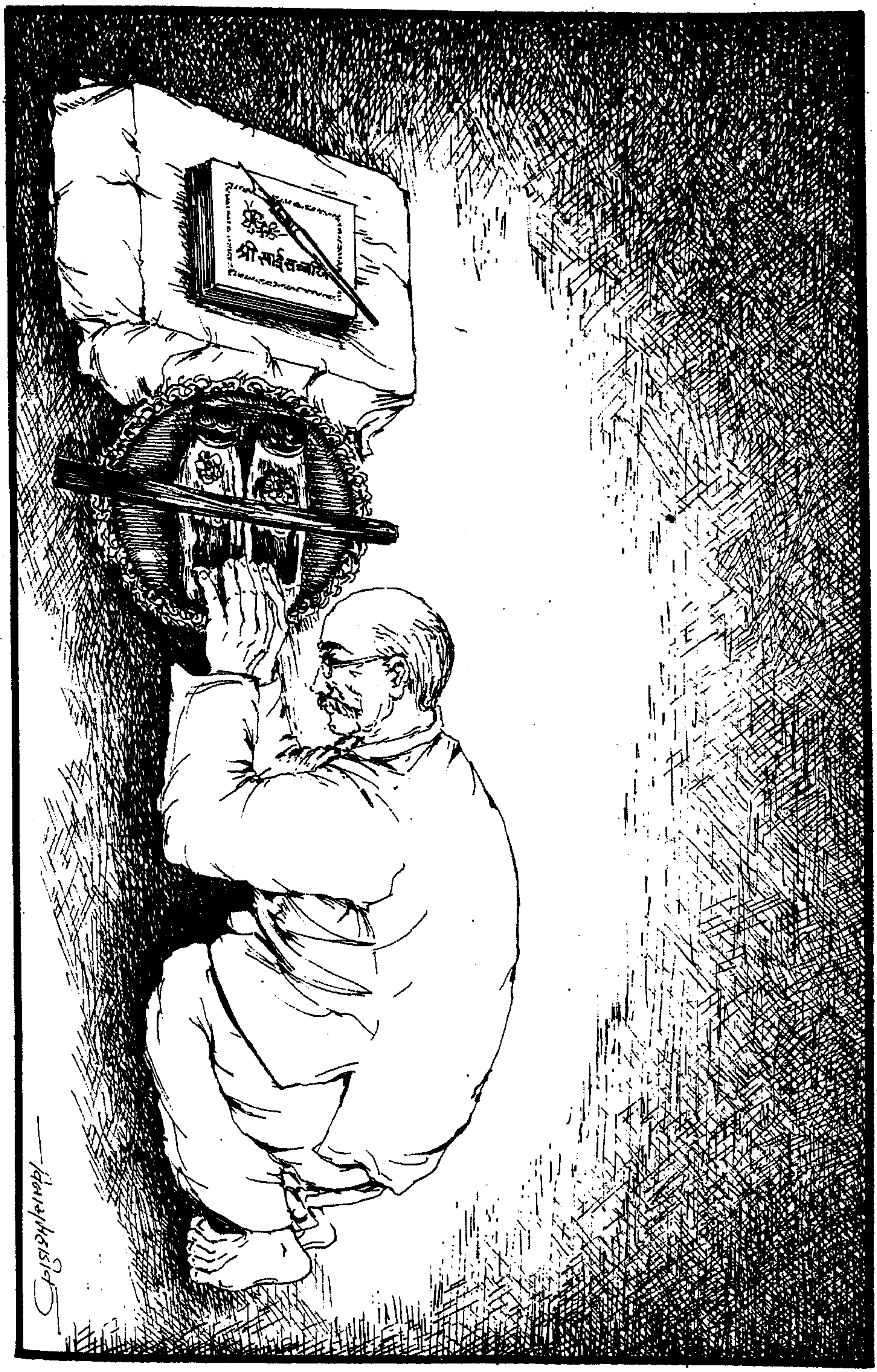
श्री साईसच्चरित

॥ ಅಥ ಶ್ರೀ ಸಾಯಿ ಸಚ್ಚರಿತೆ ॥

ಅಧ್ಯಾಯ ಐವತ್ತೆರಡು

ಶ್ರೀ ಗಣೇಶಾಯ ನಮಃ ॥ ಶ್ರೀ ಸರಸ್ವತ್ಯೈ ನಮಃ ॥
ಶ್ರೀ ಗುರುಭ್ಯೋ ನಮಃ ॥ ಶ್ರೀ ಕುಲದೇವತಾಯೈ ನಮಃ ॥
ಶ್ರೀ ಸೀತಾರಾಮಚಂದ್ರಾಭ್ಯಾಂ ನಮಃ ॥ ಶ್ರೀ ಸದ್ಗುರು ಸಾಯಿನಾಥಾಯ ನಮಃ ॥

ಇನ್ನು ಮಾಡುವೆ ಸಿಂಹಾವಲೋಕನ । ತದನಂತರ ಗ್ರಂಥ ಸಂಪೂರ್ಣ ।
ಮಾಡುವೆನು ಕೊಟ್ಟು ಅವತರಣಿಕೆಗಳನು । ಸಾರಾಂಶ ನಿವೇದನೆ ಗ್ರಂಥದ್ದು ॥ 1

ದೇಹದಲ್ಲಿರುವಾಗ ನಿಜ ಭಕ್ತರಿಗೆ । ಯಾವ ಅನುಭವವಿತ್ತರು ಹೊತ್ತು ಹೊತ್ತಿಗೆ ।
ಅದರದೇ ಈ "ಸಾಯಿ ಲೀಲಾ" ಹೊತ್ತಿಗೆ । ಸ್ಮರಣಾರ್ಥ ಗ್ರಂಥವ ಬರೆಸಿದರು ॥ 2

"ಸಾಯಿ ಲೀಲಾ" ಪರಮ ಪವಿತ್ರ । ಅದರಲ್ಲಿಯ ಸಚ್ಚರಿತ ಕಥಾ ಸತ್ರ ।
ಓದಿರಿ ಈ ನಿಜಗುರು ಚರಿತ್ರ । ಇಹಪರತ್ರ ಪ್ರಭೋದಕ ॥ 3

ಸಂಗ್ರಹದಲಿದ್ದ ಅಸಂಖ್ಯಾತ । ಆದರೆ ವ್ಯುತ್ಪತ್ತಿ ವಿದ್ಯಾರಹಿತ ।
ಕೈಗೆ ಹಿಡಿದು ಹೇಮಾಂಡಪಂತ । ಅವನಿಂದ ನಿಜ ಸಚ್ಚರಿತೆ ಬರೆಸಿದರು ॥ 4

ತಾವೇ ತಮ್ಮ ಖ್ಯಾತಿಗಳ ಕೆಲವನು । ಸ್ವಮುಖದಿಂದ ಶಿಷ್ಯರಿಗೆ ಹೇಳಿದನ್ನು ।
ಅವರು ಹೋದಾಗ ಅರಸಿ ನಿಜಧಾಮವನು । ಅವರಿಂದ ಸ್ಫೂರ್ತಿ ಈ ಗ್ರಂಥಕ್ಕೆ ॥ 5

ಹಲವು ಬಗೆಯ ವಾರ್ತೆಗಳ ಗಹನ । ಸಾಯಿ ಮಾಡುತಿದ್ದಾಗ ಕಥನ ।
ಶ್ರೋತೃಗಳಾಗಿ ಅತ್ಯಂತ ತಲ್ಲೀನ । ಹಸಿವೆ ನೀರಡಿಕೆಗಳ ಮರೆಯುತಿದ್ದರು ॥ 6

ಯಾರು ನೋಡಿದರು ಸಾಯಿ ಸ್ವರೂಪ । ದೂರವಾದವವರ ತ್ರಿವಿಧ ತಾಪ ।
ಹೀಗೆ ಯಾರ ತೇಜಃ ಪ್ರತಾಪ । ಸಾದ್ಯಾಂತ ವರ್ಣಿಸಲಾದೀತೆ ॥ 7

ಹೀಗೆ ಸಾಯಿ ಉದಾರ ಕೀರ್ತಿ । ಯಾರು ಮಾಡುವರವರ ಭಕ್ತಿ ।
ಅವರ ಉದ್ಧಾರ ಮಾಡಲು ಈ ರೀತಿ । ನಿಜಖ್ಯಾತಿಯ ಬರೆದಿಟ್ಟರು ॥ 8

ಗೋದಾವರಿಯ ಪವಿತ್ರ ಸ್ನಾನ । ಮಾಡಿ ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಸಾಯಿ ದರ್ಶನ ।
ಮಾಡಬೇಕು ಈ ಸಚ್ಚರಿತೆ ಶ್ರವಣ । ಆದರಿಂದ ತ್ರಿತಾಪ ಶಮನವಾಗುವುವು ॥ 9

ಸಹಜವಾಗಿ ಮಾತಾನಾಡಿದರೆ ಯಾರ ಸಂಗತಿ । ತಿಳಿಯದೇ ಆಗುವದವರಿಗೆ ಪರಮಾರ್ಥ ಪ್ರಾಪ್ತಿ ।
ದೂರವಾಗುವ ಪಾಪ ಕೋಟಿ । ಪ್ರೇಮದಿ ಈ ಗ್ರಂಥ ದೃಷ್ಟಿ ಹಾಯಿಸಲು ॥ 10

ಜನ್ಮ ಮರಣಗಳ ಚಕ್ರವನು । ತಪ್ಪಿಸಬೇಕೆಂದಿಚ್ಛಿಸುವವನು ।
ಅಖಂಡ ಸ್ಮರಣ ಭಕ್ತಿಯನು । ಮತ್ತು ಗುರುಪದಗಳಾಸಕ್ತಿ ಹೊಂದಬೇಕು ॥ 11

ಪ್ರಮಾದಮಿಥ್ಯಾ ಜ್ಞಾನದ ಕಾರಣ । ಆತ್ಮರೂಪದಲಿ ಮಾಡದೆ ಅನುಸಂಧಾನ ।
ಅದರಿಂದುದ್ಭವಿಸುವದು ಜನನ ಮರಣ । ಸರ್ವಅನರ್ಥಗಳ ಮೂಲವದು ॥ 12

ಮೋಹವೆಂದರೇನೇ ಮಿಥ್ಯಾಜ್ಞಾನ । ಅನಾತ್ಮದಲಿ ಆತ್ಮಾಭಿಮಾನ ।
ಅದೇ ಮೃತ್ಯುವೆಂಬರು ವಿದ್ವಜ್ಜನ । ಅದರ ಲಕ್ಷಣವ ಹೇಳುತ ॥ 13

ಸಾಯಿ ಕಥಾ ಸಾಗರ ಮಂಥನ । ಮಾಡಲು ಸಾಯಿ ಕಥಾಕಥನ ।
ಸವಿ ಅದರದು ನಿತ್ಯ ಶ್ರೋತೃಗಳ । ಅಧಃ ಪತನ ತಪ್ಪಿಸುವದು ॥ 14

ಸಾಯಿ ಗುಣಮಯ ಸ್ಥೂಲಸ್ವರೂಪ (ದೊಡ್ಡ ಪಾತ್ರೆ) । ಮಾಡದಲರ ಧ್ಯಾನ ಅಮೂಪ ।
ಪ್ರಕಟವಾಗವುದು ಸೂಕ್ಷ್ಮತಮ ಆತ್ಮ ಸ್ವರೂಪ । ಲೋಪವಾಗಿ ಸಗುಣದ್ದು ॥ 15

ಆಗದೇ ಸಗುಣರೂಪದಲಿ ಪ್ರವೇಶ । ತಿಳಿಯದು ಆತ್ಮ ಜ್ಯೋತಿಯ ಪ್ರಕಾಶ ।
ಪ್ರರಬ್ರಹ್ಮವದು ನಿರ್ವಿಶೇಷ । ದುರ್ಬೋಧ ನಿಃಶೇಷ ತಿಳಿಯಲು ॥ 16

ಯಾರು ತಮ್ಮ ಚರಣಗಳ ತೋರಿಸಿ । ಪ್ರೇಮದಿಂದ ನಿಜ ಭಕ್ತರ ಒತ್ತಾಯಿಸಿ ।
ದೇಹದಲ್ಲಿರುವಾಗಲೇ ವಿದೇಹವಾಗಿಸಿ । ಪರಮಾರ್ಥದಲ್ಲಿ ತೊಡಗಿಸಿದರು ತಿಳಿದಂತೆ ॥ 17

ಸಾಗರವನಪ್ಪಿದ ಸರಿತೆ । ತನ್ನ ಸರಿತಾತನವನೇ ಮರೆಯುವಂತೆ ।
ಭಕ್ತನ ಬೇರೆತನವನು ಅಳಿಸಿ । ಶರಣ ಭಕ್ತರ ನಿನ್ನವರನ್ನಾಗಿಸುವಿ ॥ 18

ಜ್ಯೋತಿಗಳೆರಡು ಕೂಡಿದಾಗ । ಒಂದನ್ನೊಂದು ಆಲಂಗಿಸಿದಾಗ ।
ದ್ವೈತಸ್ಥಿತಿ ಉಳಿಯದು ಆಗ । ಒಂದೇ ದೀಪ್ತಿ ಏಕತ್ವದಿಂದ ॥ 19

ಕರ್ಪೂರವ ಬಿಟ್ಟದರ ದ್ಯುತಿ (ಬೆಳಕು) । ಸೂರ್ಯನ ಬಿಟ್ಟವನದೀಪ್ತಿ ।
ಕನಕವ ಬಿಟ್ಟಿದರ ಕಾಂತಿ । ಬೇರೆಯಾಗುಳಿಯಲು ಸಾಧ್ಯವೇ ॥ 20

ಸಾಗರವ ಸೇರಿದ ಸರಿತೆ । ಸಾಗರವಾಗಿಯೇ ಉಳಿಯುವಂತೆ ।
ಅಥವಾ ಉಪ್ಪು ಸಾಗರವ ಸೇರುತೆ । ಕೂಡಲೇ ಅದರೊಡನೆ ಸಮರಸವಾಗುವುದು ॥ 21

ಅದರಂತೆ ಬರಲು ಸಾಯಿ ಪದಕೆ ಶರಣ । ಭಕ್ತನಿಗುಳಿಯದು ಬೇರೆತನ ।
ಭಕ್ತನಾಗುವನು ಸಮಸಮಾನ । ತ್ಯಜಿಸಿ ತನ್ನ ತನವನು ॥ 22

ಜಾಗೃತಿ, ಸ್ವಪ್ನ ಅಥವಾ ಸುಷುಪ್ತಿ । ಮೂರರಲ್ಲಾವದೇ ಸ್ಥಿತಿ ।
ಆದಾಗ ಸಾಯಿ ಮಯ ವೃತ್ತಿ । ಸಂಸಾರ ನಿವೃತ್ತಿಯೆಂದರೆ ಬೇರೆನು ॥ 23

ಇನ್ನು ಸಾಷ್ಟಾಂಗದಿ ಅವರ ನಮಿಸುವೆ । ಅವರಲ್ಲಿ ಇದನ್ನೆ ಬೇಡುವೆ ।
ನಿನ್ನ ಬಿಟ್ಟು ಅನ್ಯಕೆನ್ನ ಮನವ । ಎಳೆಸದಂತಾಗಿಸು ಎಂದೆಂದೂ ॥ 24

ಬ್ರಹ್ಮಾದಿಸ್ತಂಭದವರೆಗೆ । ಘಟಮಠಗಳಲಿ ಸಬಾಹ್ಯ ಅಂತರಂಗದೊಳಗೆ ।
ಪರಿಪೂರ್ಣವಾಗೆಲ್ಲ ಭೂತಗಳೊಳಗೆ । ವಿಷಮತೆಯನೋಂದಿಷ್ಟು ತಿಳಿಯದವನವ ॥ 25

ಭಕ್ತರೆಲ್ಲರು ಅವನಿಗೆ ಸಮಸಮಾನ । ತಿಳಿಯದನ ಮಾನಾಪಮಾನ ।
ಪ್ರಿಯಾಪ್ರಿಯವನರಿದ ಮನ । ಎಳ್ಳುಕಾಳಷ್ಟು ವಿಷಮತನವಿಲ್ಲವವನಲಿ ॥ 26

ಶರಣಾಗತರಾಗುವ ಆ ಸಾಯಿ ಸಮರ್ಥನಿಗೆ । ನಿಜಸ್ಮರಣೆಯಿಂದ ಸರ್ವಾರ್ಥವನೀಯುವವಗೆ ।
ಅಖಂಡ ಶಿರವನವರಡಿಯೊಳಗೆ । ಇಟ್ಟು ಕೃಥಾರ್ಥರಾಗುವಾ ॥ 27

ಇನ್ನು ಶ್ರೋತೃ ಸಜ್ಜನ ಭಕ್ತ ಪ್ರವರ । ಎಲ್ಲರಿಗೂ ನನ್ನ ನಮಸ್ಕಾರ ।
ನೀವು ಹಿರಿಯರ ಮತ್ತು ಸ್ನೇಹಿತರ । ವಿನಂತಿಕೊಳ್ಳುವೆನದಕೇಳಿ ॥ 28

ತಿಂಗಳಗಟ್ಟಲೆ ತೆಗೆದು ಸಮಯವನು । ಕೇಳುತಿದ್ದಿರಿ ಯಾರ ಕಥೆಗಳನು ।
ಒಂದು ಕ್ಷಣವೂ ಅವನ ಮರೆವನು । ಆಗಗೊಡದಂತೆ ನೋಡಿಕೊಂಡಿರಿ ॥ 29

ತಾವು ಸಪ್ರೇಮ ಚಿತ್ತದಿಂದ ಕೇಳುತಿರಲು । ಈ ಸಾಯಿ ಸಮರ್ಥರ ಕಥೆಗಳು ।
ಅವು ಹೇಳುವಂಥ ವಕ್ತಾರ ನಾನೇ ಇರಲು । ಆ ಸಾಯಿ ಸಂತೋಷ ಕೊಡುವರು ॥ 30

ಅಂತೆಯೇ ಶ್ರೋತೃಗಳಾಗದಿರಲು ದತ್ತಾವಧಾನ । ವಕ್ತಾರನೆಂದೂ ಆಗಲಾರ ಪ್ರಸನ್ನ ।
ಇಲ್ಲದೆ ಪರಸ್ಪರರಿಗೆ ಪ್ರಸನ್ನತನ । ವ್ಯರ್ಥಶ್ರಮ ಕೇಳಿದ್ದು ॥ 31

ಪರಮದುಸ್ತರ ಈ ಭವಸಾಗರ । ಅಲ್ಲಿ ಮೋಹದ ತೆರೆಗಳು ಅಪಾರ ।
ಕೆಡುವುವವು ಧೈರ್ಯತರುವರ । ಅಪ್ಪಳಿಸಿ ಅವಿಚಾರದ ತಟವನು ॥ 32

ಅಹಂಕಾರದ ಗಾಳಿ ಬೀಸಲು । ಸಾಗರವೆಲ್ಲ ಕಡೆದಂತಾಗಲು ।
ಕ್ರೋಧ ದ್ವೇಷದ ಮೊಸಳೆಗಳು । ಅಲ್ಲಿ ನಿರ್ಭಯವಾಗಿ ಸಂಚರಿಸುವುವು ॥ 33

'ನಾ ನನ್ನದು' ಎಂಬ ನಕ್ರವದರಲ್ಲಿ । ವಾಸನೆ ವಿಕಲ್ಪಗಳೆಂಬ ತಿರುಗಣೆ ಮಡುಗಳಿರುತಲಿ ।
ಅಸಂಖ್ಯ ಜಲಚರಗಳಾಗರವಾಗಿರುತಲಿ । ನಿಂದೆ, ಅಸೂಯೆ, ತಿರಸ್ಕಾರಗಳೆಂಬ ॥ 3

ಇಂಥ ಈ ಭಯಂಕರ ಸಾಗರ । ಅಗಸ್ತಿರೂಪದಲಿ ಪ್ರಕಾಶಿಸುವ ಗುರುವರ ।
ಇರಲವರ ಚರಣ ರಜ ಕಿಂಕರ । ಅವರಿಗವುಗಳ ಭಯವೆಷ್ಟೂ ಇರದು ॥

ಅದಕೆ ಸಾಯಿ ಸಮರ್ಥ ಸದ್ಗುರು । ಭವಾಬ್ಧಿಯಲಿ ಡೋಣಿಯಂತವರು ।
ನಾವು ಅವರ ಅಸರೆಗಿದ್ದವರು । ಆ ಎಲ್ಲರ ಆಚೆ ದಡ ಸೇರಿಸುವರು ॥ 36

ಮಹಾ ದುಸ್ತರವಿಭವಜಲಧಿ । ಅದರಲಿ ಸಾಯಿ ಚರಣಗಳ ಡೋಣಿ ಮಾಡಿ ।
ಅವ ಆಚೆದಡ ತೋರುವ ನಿರ್ಭಯದಿ । ನಿಷ್ಠೆಯ ಚಮತ್ಕಾರವ ನೋಡಿರಿ ॥ 37

ವ್ರತ ಮಾಡಲು ಇಂಥದು । ಸಂಸಾರ ದುಃಖದ ತ್ರೀವ್ರತೆ ಅರಿವಾಗದು ।
ಇದಕಿಂತ ಹೆಚ್ಚಿನ ಲಾಭವಿರದು । ಸೇವ್ಯ ಸಮರ್ಥತೆಯೇ ಇದು ॥ 38

ಸಾಯಿ ಚರಣದಿ ಅತ್ಯಂತ ಭಕ್ತಿ । ನಯನದಲಿ ತುಂಬಲಿ ಸಾಯಿ ಮೂರ್ತಿ ।
ಭಕ್ತನಿಗೆ ಬರಲಿಂಥ ಸ್ಥಿತಿ । ಭೂತ ಮಾತ್ರಗಳಲಿ ಕಾಣಲಿ ಸಾಯಿ ॥ 39

ಸ್ವಚ್ಛಂಧವರ್ತಿಗಳಾಗಿ ನಡೆದು । ಪೂರ್ವಜನ್ಮದಲಿ ಚ್ಯುತಿ ಹೊಂದಿದ್ದು ।
ಇನ್ನಾದರೂ ಲಭಿಸಲಿ ಎಂದು । ಸಂಗನಿರ್ಮುಕ್ತಿ ಎಂಬುದಿದೇ ॥ 40

ಕಾಯುವವರಿರಲು ಸಾಯಿ ಸಮರ್ಥರು । ಯಾರೂ ಕೂದಲೆಳೆ ಕೊಂಕಿಸಲಾರರು ।
ಈ ನಿರ್ಧಾರದಿಂದಾರು ನಿರ್ಭಯರಾಗಿರುವರು । ಆ ಸಾಯಿಯ ಭಕ್ತರೇ ಧನ್ಯರು ॥ 41

ಈಗ ಮನಸಿಗೆನಿಸುವದು । ಬಾಬಾರ ಚರಣಗಳ ಹಿಡಿದು ।
ಅವರಿಗೊಂದು ಪ್ರಾರ್ಥನೆ ಮಾಡುವುದು । ಎಲ್ಲ ಭಕ್ತಜನರಿಗಾಗಿ ॥ 42

ಯಾರ ಮನೆಯಲ್ಲಿ ಈ ಗ್ರಂಥವಿರುವದು । ನಿತ್ಯ ಪಾಠಾಂತರ ನಡೆಯುವದು ।
ಪಾರಾಯಣವೂ ನಿಯಮದಿಂದಾಗುವುದು । ಅಂಥವರ ಸಂಕಟಗಳ ಪರಿಹರಿಸಬೇಕು ॥43

ಶುಚಿರ್ಭೂತನಾಗುತಲಿ । ಪ್ರೇಮದಿಂದ ಶ್ರದ್ಧೆಯಲಿ ।
ಓದಿದರಿದನು ಏಳು ದಿನಗಳಲಿ । ಅವರನಿಷ್ಟಗಳು ಶಾಂತವಾಗುವವು ॥ 44

ಆಧ್ಯಾತ್ಮ ತಂತುಗಳಿಂದ ನೇಯ್ದಿದ್ದು । ಕೃಷ್ಣ ಬ್ರಹ್ಮ ಕಥೆಯಿಂದ ತುಂಬಿದ್ದು ।
ಬ್ರಹ್ಮಾತ್ಮೈಕ್ಯ ರಸದಿಂದ ಕಳೆಕಟ್ಟಿದ್ದು । ಅಪೂರ್ವ ಅದ್ವೈತದಲಿ ನಿಂತಿದೆ ॥ 45

ಈ ನಾಥಕಾವ್ಯಾನಂದನವನದಲ್ಲಿ । ಮೂವತ್ತೆರಡಂಕಣದ ವೃಂದಾವನದಲಿ ।
ಈ ಮಧುರ ಮನೋಹರ ಸದುಗ್ಧದಲಿ । ಜ್ಞಾನಿ ಅಜ್ಞಾನಿಗಳೆಲ್ಲ ರಮಿಸುವರು ॥ 46

ಮಾಡಲು ಈ ಸಚ್ಚರಿತದ ಶ್ರವಣ । ಅಥವಾ ನೇಮದಿಂದ ಪಾರಾಯಣ ।
ತಡವಿಲ್ಲದೆ ಸಂಕಟ ನಿವಾರಣ । ಮಾಡುವವು ಸಾಯಿ ಸಮರ್ಥಚರಣ ॥ 47

ಧನೇಚ್ಛುಗಳಿಗೆ ಲಭಿಸುವುದು ಧನ । ಶುದ್ಧ ವ್ಯವಹಾರಿಗಳಿಗೆ ಯಶ ಪೂರ್ಣ ।
ನಿಷ್ಠ ಇದ್ದಂತೆ ಪಡೆವರು ಫಲವನ । ಭಾವವಿಲ್ಲಡೆ ಅನುಭವ ಬರಲಾರದು ॥ 48

ಆದರದಿಂದ ಮಾಡಲು ಗ್ರಂಥ ಪಠಣ । ಸಾಯಿ ಸಮರ್ಥನಾಗುವ ಸುಪ್ರಸನ್ನ ।
ಮಾಡುವ ಅಜ್ಞಾನ ದ್ರಾರಿದ್ರ್ಯ ವಿಚ್ಛಿನ್ನ । ಜ್ಞಾನಧನ ಸಂಪನ್ನತೆಯ ಕೊಡುವ ॥ 49

ಗ್ರಂಥ ರಚನೆಯಲಿ ಸಾಯಿ ಸಂಕೇತ । ಅಂತೆಯೇ ಅವನ ಗುಪ್ತ ಮನೋಗತ ।
ಪೂರ್ಣವಾಗುವವು ಆದರೆ ತತ್ಚರಣತ । ಆ ಭಕ್ತನ ಜೀವಿತವೇ ಧನ್ಯ ॥ 50

ಚಿತ್ತ ಮಾಡಿ ಸುಸಮಾಹಿತ । ನೇಮ ನಿಷ್ಠೆಗಳಿಂದ ಈ ಸಚ್ಚರಿತ ।
ಇರಬೇಕು ಒಂದಾದರೂ ಅಧ್ಯಾಯ ಒದುತ । ಇದು ಅಮಿತ ಸುಖದಾಯಕವಾಗುವದು ॥ 51

ಸ್ವಹಿತ ವಿಚಾರ ಮನದಲ್ಲಿದ್ದವನು । ನಿಜದಲೋದಬೇಕಿ ಗ್ರಂಥವನು ।
ಜನ್ಮಜನ್ಮಾಂತರಗಳಲೂ ಸಾಯಿಯ ಉಪಕಾರವನು । ಆನಂದ ನಿರ್ಭರನಾಗಿ ನೆನೆಸುವನು ॥ 52

ಗುರುಪೂರ್ಣಿಮೆ ಗೋಕುಲಾಷ್ಟಮಿಯಂದು । ಪುಣ್ಯತಿಥಿರಾಮನವಮಿಯಂದು ।
ಈ ಸಾಯಿಯ ಉತ್ಸವದಂದು । ತಪ್ಪದೇ ಈ ಗ್ರಂಥವನೋದಬೇಕು ತಮ್ಮ ಮನೆಯಲಿ ॥ 53

ಚಿತ್ತದಲಿ ಸಂಗತಿ ಇರುವುದು ಹೇಗೆ । ಜನ್ಮ ಪ್ರಾಪ್ತಿಯೂ ಅದರ ಹಾಗೆ ।
ಗತಿಯಾಗುವದು ಅಂತದಲಿ ಮತಿ ಇದ್ದ ಹಾಗೆ । ಶಾಸ್ತ್ರ ಸಮ್ಮತಿ ಇರುವದಿದಕೆ ॥ 54

ಭಕ್ತರಿಗೆ ಶ್ರೀ ಸಾಯಿಯೇ ಆಧಾರ । ಅವನಿಲ್ಲದೆ ವಿಘ್ನಗಳೋಡವು ದೂರ ।
ಪ್ರೇಮದಿ ಕಾಣುವಳು ತಾಯಿ ತನ್ನ ಕಂದರ । ಅದರಲ್ಲಿ ಆಶ್ಚರ್ಯವೇನಿಹುದು ॥ 55

ಇದಕಿಂತ ಬಣ್ಣಿಸಲಿ ಏನು ಈ ಕಥೆಯನು । ಶಬ್ದಗಳೇ ಹೊಂದುತಿರೆ ಉಪರತಿಯನು ।
ಎನಿಸುವದು ತಾಳಬೇಕು ಮೌನವನು । ಅದೇ ಯೋಗ್ಯ ಸ್ತುತಿಯಾದೀತು ॥ 56

ಅದಕೆ ಶುದ್ಧ ಮೋಕ್ಷೇಚ್ಛೆಯನು ಹಿಡಿದು ಮನದಿ । ಶುಭಕರ್ಮಗಳನೇ ನಿತ್ಯ ಮಾಡಿ ।
ನವವಿಧ ಭಕ್ತಿಯ ಸೇವಿಸಿ ಶ್ರವಣಾದಿ । ಮಾಡಿದರೆ ಶುದ್ಧಾಂತಃಕರಣವಾಗವುದು ॥ 57

ಇದು ಸದ್ಗುರು ಪ್ರಸಾದದ ಹೊರತಲ್ಲ । ಅವನ ಹೊರತು ಪರತತ್ವಜ್ಞಾನವಿಲ್ಲ ।
ಗುರುನಿಷ್ಠಾ ಪ್ರವಣನವನಾಗಬಲ್ಲ । 'ಬ್ರಹ್ಮೈ ವಾಹಂ' ನಿತ್ಯ ಸ್ಮರಣದಿಂದ ॥ 58

ಸಂಬಂಧವಿದು ಇದ್ದಂತೆ ಪಿತಾಪುತ್ರ । ಗುರುವೆಂಬ ಉಪಮೆ ನಾಮಮಾತ್ರ ।
ತಂದೆ ಇಹಸುಖಕೆ ಮಾಡುವ ಪಾತ್ರ । ಗುರುಇಹಾಮುತ್ರ ಸುಖದಾತ ॥

ಪಿತನೀಯುವ ಕ್ಷಣಿಕವಿತ್ತ । ಗುರುವೀಯುವ ಕ್ಷಯಾತೀತ ।
ಅವಿನಾಶಿ ವಸ್ತುವ ಪಡಿಸಿ ಪ್ರಸ್ತುತಿ । ಅಪರೋಕ್ಷವಾಗಿ ಕೈಗೀಯುವ ॥

ಮಾತೆ ಮಗುವ ಒಂಬತ್ತು ತಿಂಗಳು ಹೊಟ್ಟೆಯಲಿಟ್ಟು । ಹೊರಗೆ ಹಾಕುವಳು ಜನ
ಗುರುಮಾತೆಯದು ತಿರುವು ಮುರುವಿನ ಗತ್ತು । ಹೊರಗಿಂದ ಒಳಗೆ ಹಾಕಿಕೊಳುವ ।

ಕೊನೆಯಲಿ 'ಗುರುಗುರು' ಎಂದು ಮಾಡಲು ಸ್ಮರಣೆಯ । ಶಿಷ್ಯನು ಶಂಕೆಯಿಲ್ಲದೆ ಪಡೆವ ಸಾಯುಜ್ಯ ।
ಗುರುವವನನು ದಂಡಿಸಲು ಸ್ವಯಂ । ಪೂರ್ಣ ಬ್ರಹ್ಮತೆಯ ಪಡೆಯುವ ॥ 62

ಗುರುವಿನ ಕೈಯ ಆಘಾತ । ಮಾಡುವದು ಜನ್ಮ ಮರಣ ನಿಃಪಾತ ।
ಗುರುವೇ ಮಾಡಿದರೆ ದೇಹದ ಅಂತ । ಅವಗಿಂತ ಭಾಗ್ಯವಂತನಾರಿಹನು ॥ 63

ಖಡ್ಗ, ತೋಮರ ಪರುಶ, ಶೂಲಾದಿ । ಬರಬಹುದು ಕೈಗೆತ್ತಿ ಕೊಳಬೇಕಾಗಿ ।
ಆಘಾತವಾದಾಗ ಇದ್ದೀತು ಶುದ್ಧಿ । ಆಗ ಸದ್ಗುರುವಿನ ಮೂರ್ತಿ ಕಾಣಬಹುದು ॥ 64

ಎಷ್ಟೇ ಮಾಡಿರಿ ಈ ದೇಹವ ಜೋಪಾನ । ಎಂದಾದರೊಮ್ಮೆ ಆಗಲೇ ಬೇಕಿದರ ಪತನ ।
ಅಂದಾಗ ಗುರುಹಸ್ತದಿಂದಾರೆ ಹನನ । ಪುನರ್ಜನರಹಿತವಾಗುವಿರಿ ॥ 65

ಜೀವ ಹೋಗುವವರೆಗೆ ಹೊಡೆಯಿರಿ । ನನ್ನ ಅಹಂಕಾರ ಸಮೂಲ ಮುರಿಯಿರಿ ।
ಇಷ್ಟು ಭಯಂಕರ ಹೊಡೆಯಿರಿ । ಅದರಿಂದ ಪುನರ್ಜನ್ಮ ಬರಬಾರದು ॥ 66

ಸುಟ್ಟು ಬಿಡಿರೆನ್ನ ಕರ್ಮಾಕರ್ಮ । ನಿವಾರಿಸಿರೆನ್ನ ಧರ್ಮಾಧರ್ಮ ।
ಯಾವುದರಿಂದಾಗುವದು ಸುಖ ಪರಮ । ಅಂಥ ಮೋಹಭ್ರಮೆಯ ಛೇದಿಸಬೇಕು ॥ 67

ಕಳೆಯಿರೆನ್ನ ಸಂಕಲ್ಪ । ಮಾಡಿರೆನ್ನ ನಿರ್ವಿಕಲ್ಪ ।
ಪುಣ್ಯವೂ ಬೇಡ ಬೇಡೆನಗೆ ಪಾಪ । ಈ ಉಪದ್ವ್ಯಾಪವೇ ಬೇಡ ಜನ್ಮದ್ದು ॥ 68

ಬಂದರೆ ಶರಣಾಗತನಾಗಲೆನುತಲಿ । ನೀನಿಂತಿರುವೆ ನಾಲ್ದೆಸೆಯಲಿ ।
ಪೂರ್ವ ಪಶ್ಚಿಮ ಎಲ್ಲ ದಿಕ್ಕುಗಳಲಿ । ಮೇಲೆ ಕೆಳಗೆ ಆಕಾಶ ಪಾತಾಳಗಳಲಿ ॥ 69

ಎಲ್ಲೆಲ್ಲಿಯೂ ನೀವಾಸವಾಗಿರುವಿ । ಆದರೆ ನನ್ನೊಳಗೂ ನೀನೆ ಇರುವೆ ।
ಬಹುಶಃ ಭೇದ ಭಾವ 'ನಾ ನೀ' ಎಂಬುದೀ । ತಿಳಿಯಲು ಕಷ್ಟವಾಗುವದೆನಗೆ ॥ 70

ಆದಕೆ ಹೇಮಾಡ ಅನನ್ಯ ಶರಣ । ದೃಢವಾಗಿ ಹಿಡಿವ ಸದ್ಗುರುವಿನ ಚರಣ ।
ತಪ್ಪಿಸು ಪುನರ್ಜನ್ಮ ಮರಣ । ಇಂಥ ನಿಜೋದ್ಧರಣ ಕೊಡು ಎನಗೆ ॥ 71

ಉದ್ಧರಿಸಲು ಅನೇಕ ಭಕ್ತರನು । ನಿರ್ಮಾಣ ಮಾಡಿದೆ ಈ ನಿಜ ಚರಿತೆಯನು ।
ಈ ಕಾರ್ಯವು ಸಾಮಾನ್ಯವೇನು । ಹೇಮಾಡನ ಹೆಸರು ಮುಂದೆ ಮಾಡಿ ॥ 72

ಈ ಸಾಯಿ ಸಮರ್ಥ ಸಚ್ಚರಿತ । ನನ್ನಿಂದಾದದ್ದೇ ಅಘಟಿತ ।
ಇಲ್ಲದೆ ಇದ್ದರೆ ಸಾಯಿಯ ಕೃಪೆಯ ಹೊರತು । ಪಾಮರನನ್ನಿಂದ ಇದು ಅಸಾಧ್ಯ ॥ 73

ಬಹಳ ದಿನಗಳ ಸಹವಾಸವಿಲ್ಲ । ಸಂತರ ಗುರುತಿಸುವ ರೂಢಿ ಇಲ್ಲ ।
ಶೋಧಕ ದೃಷ್ಟಿಯೂ ನನ್ನಲಿಲ್ಲ । ನೋಡಲಿದೆಲ್ಲ ವಿಶ್ವಾಸವಾಗದು ॥ 74

ಅನನ್ಯ ಭಾವದಿಂದ ಉಪಾಸನೆ ಮಾಡಿಲ್ಲ । ಕ್ಷಣವೊಂದು ಭಜನೆಗೆ ಕೂಡಲಿಲ್ಲ ।
ಮಾಡಿತೋರಿದಿಜನಕೆಲ್ಲ । ಅಂಥವನ ಕೈಯಿಂದ ಈ ಚರಿತ್ರೆ ಲೇಖನ ॥ 75

ಸಾಧಿಸಲು ನಿಜವಚನಾರ್ಥ। ಸಾಯಿಯೇ ನೆನಪಿಸಿ ಕೂಡುವರೀ ಗ್ರಂಥ ।
ಪೂರೈಸಿಕೊಳ್ಳುತಿಹರು ನಿಜಕಾರ್ಯಾರ್ಥ । ಹೇಮಾಡನಿವ ವ್ಯರ್ಥ ಹೆಸರಿಗೆ ॥ 76

ಮಶಕವೇನು ಎತ್ತೀತು ಮೇರುವ । ಟಿಟ್ಟಿಭ ಬರಿದು ಮಾಡೀತೆ ಸಾಗರವ ।
ಆದರೆ ಅದ್ಭುತ ಕಾರ್ಯವ ಮಾಡಿಸುವ । ಗುರುವಿರಲು ಬೆನ್ನಿಗೆ ॥ 77

ಇರಲಿನ್ನು ನಿಮಗೆ ಶ್ರೋತೃಜನ । ಮಾಡುವೆನಿದೋ ಅಭಿವಂದನ ।
ಆಯಿತೀ ಗ್ರಂಥ ಸಂಪೂರ್ಣ । ಸಾಯಿಯದು ಸಾಯಿ ಸಮರ್ಪಣ॥ 78

ಶ್ರೋತೃವೃಂದದ ಹಿರಿಯ ಕಿರಿಯರಿಗೆ । ನಮನವೆನ್ನದು ನಿಮ್ಮೆಲ್ಲರಿಗೆ ।
ನಿಮ್ಮಿಂದಾಗಿ ಈ ಧರ್ಮಸತ್ರಕ್ಕೆ । ಬಂದೀತು ಪೂರ್ಣತೆ ಸಾಯಿ ಸಚ್ಚರಿತೆಗೆ॥ 79

ಅದಕೆತ್ಯಜಿಸಿ ಬೆಂಗುಡಿಗೆ ಅಭಿಮಾನ । ಹಾಡಬೇಕು ನಿಜಗುರು ಗುಣಾನುವಾದ ।
ಬೋಧಪ್ರದ ಮತ್ತು ಮನೋಜ್ಞ । ಅಂಥ ವಾಗ್‌ಯಜ್ಞವನಿಲ್ಲಿ ಮುಗಿಸುವೆ ॥ 80

ಮುಗಿಸುವವನಾದರು ನಾನಾರು । ವ್ಯರ್ಥವೇ ಈ ಅಹಂಕಾರವಾದರೂ ।
ಎಲ್ಲಿ ಸಾಯಿಯೇ ಇರುವಾಗ ಸೂತ್ರಧಾರರು । ಅಲ್ಲಿ ಹೀಗೆನ್ನುವವ ನಾನಾರು ॥ 81

ಇಲ್ಲಿಗೆ ಪೂರ್ಣವಾಯಿತು ಈ ಗ್ರಂಥ । ಪೂರೈಸಿ ತನ್ನ ಮನೋರಥ ।
ಪೂರ್ಣವಾಯಿತು ಸಾಯಿ ಕಾರ್ಯಾರ್ಥ । ನಾನೂ ಕೃತಾರ್ಥನಾದೆನು ॥ 82

ಇಂಥ ಗ್ರಂಥದಧ್ಯಯನ ಪೂರ್ಣ । ಮನಃ ಕಾಮನೆಗಳ ಮಾಡುವದು ಪೂರ್ಣ ।
ಹೃದಯದಲ್ಲಿಡಿದರೆ ಸದ್ಗುರು ಚರಣ । ಆದೀತು ಉತ್ತೀರ್ಣ ಭವಸಾಗರ ॥ 83

ರೋಗಿಗಳಿಗಾಗುವುದು ಆರೋಗ್ಯ । ದರಿದ್ರನಿದ್ದವನಾಗುವ ಧನಾಢ್ಯ ।
ಸಂಕಲ್ಪ ವಿಕಲ್ಪಗಳಿಗೆ ಬರುವುದು ಸ್ಥೈರ್ಯ । ದೀನರಿಗೆ ಔದಾರ್ಯಲಭಿಸುವದು ॥ 84

ಪಿಶಾಚಬಾಧೆ ಅಪಸ್ಮಾರ । ಗ್ರಂಥಾವರ್ತನದಿಂದಾಗುವವು ದೂರ ।
ಮೂಕ ಪಂಗು ಮತ್ತು ಬಧೀರ । ಅವರಿಗೂ ಸುಖಕರ ಈ ಶ್ರವಣ ॥ 8

ಶಕ್ತಿವಂತನಾದ ಪರಮೇಶ್ವರನದು । ಅವನ ದಾರಿಗೆ ಮರೆವಾಗುವುದು ।
ಇಂಥ ಅವಿದ್ಯಾ ಮೋಹಿತ ಜನರದು । ಉದ್ಧಾರವಾಗುವದಿದರಿಂದ ॥

ನರರಿದ್ದೂ ಆಸುರೀ ಆಚಾರ । ಮಾಡಿ ವ್ಯರ್ಥಗೊಳಿಸುವ ಶರೀರ ।
ತಿಳಿವರು ಸಂಸಾರವ ಸುಖದ ಆಗರ । ಉದ್ಧಾರವಾಗುವುದು ಅಂಥವರದು ॥

ಅಗಾಧ ಸಾಯಿಯ ಕರಾಮತ್ತು । ಹೇಮಾಡನಿಗೆ ನಿತಾಂತ ಚರಣದಲಿ ಸ್ಥಾನವಿತ್ತು
ಅವರಿಗೆ ನಿಜಸೇವೆಯ ಅವಕಾಶ ಕೊಟ್ಟು । ಮಾಡಿಸಿಕೊಂಡರಾ ಸೇವೆಯನು ॥ 88

ಕೊನೆಗೆ ಆ ಜಗಚ್ಚಾಲಕ । ಸದ್ಗುರು ಪ್ರಬುದ್ಧಿ ಪ್ರೇರಕ ।
ಅವನ ಚರಣದಲಿ ಭಕ್ತಿ ಪೂರ್ವಕ । ಲೆಕ್ಕಣಿಕೆ ಪುಸ್ತಕಗಳರ್ಪಿಸುವೆ ॥
ಭಕ್ತ ಹೇಮಾಡಪಂತ ವಿತಚಿತೆ । ಯಥಾಮತಿ ಲಲಿತಾನುವಾದಿತೆ
ಶ್ರೀ ಸಾಯಿಸಮರ್ಥ ಸಚ್ಚರಿತೆ । ದ್ವಿಪಂಚಾದಶತ್ತಯೋಽಧ್ಯಾಯಃ ॥

॥ ಶ್ರೀ ಸದ್ಗುರು ಸಾಯಿನಾಥಪರ್ಣಮಸ್ತು ॥

॥ ಶುಭಂ ಭವತು ॥